

मैसिक तिं ग्रीष्मधर्मं वेद तत्प्रतिपादकग्रन्थमधीते वा
वचनां ठञ् । १ ग्रीष्मधर्मं वेत्तरि २ तद्ग्रन्थाध्यायिनि च
ग्लपन न० ग्लै-ण्यिच् पुक् छलः भावे ल्युट् । १ ग्लानि
करणे “तद्वैशद्यलावण्यग्लपनरूपविचारणकरम्” सुश्रुतः ।
कर्त्तरि ल्युट् । २ ग्लानिकारके ति० ।

ग्लस भक्षणे भ्वा० आत्म० सक० सेट् । ग्लसते अग्लसिष्ट ।
जग्लसे । उटिद् ग्लसित्वा ग्लस्ता । ग्लस्तः ।

ग्लस्त ति० ग्लस-क्त क्तोवेट्कत्वात् नेट् । भक्षिते अमरः

ग्लह आदाने वा चुरा० उभ० पक्षे भ्वा० सक० वेट् । ग्लाह
यति ते ग्लहति अजिग्लिहत् त अग्लहीत् अघ्राहीत् ।
चिचोऽभावे घ्राटा । घ्राटः इत्यादि आदानं च दूत-
क्रीडायां पण्यादानम् । “तदेषां ग्लहमानानां भुवौ
जयपराजयौ” भा० क ८७ अ० । “दुर्व्योधिनो ग्लहते
पाण्डवेन” भा० य० ६६ अ० । “शकुने ! हन्त दिव्यामो-
ग्लहमानाः परस्परम्” भा० स० ५६ अ० । सर्वत्र
अभ्रंस् आत्मानेपदम् । “इमाञ्चेत् पूर्वं कितयोऽग्लहीष्वत्”
भा० स० ६६ अ० ।

ग्लह पु० गृह-गृह-वा अक्षेपु ग्लहः” पा० कर्मणि नि० ।
देवनविषये पण्यरूपे ग्राह्ये वस्तुनि (ऊढ)(वाजि) व्याते
पदार्थे “व्यात्युत्तीमभिसरणगृहामदोव्यत्” नाचः ।
“अल्लग्लहः सोऽभिमवेत् परं नः” भा० स० ५८ अ० ।
“महाधनं ग्लहं त्वेकं शृणु मे भरतर्षभ !” ७४ अ०
सभिकस्य दूतविषये ग्लहविभागभेदः याज्ञ० दर्शितो
यथा “ग्लहे शतिकटङ्गैस्तु सभिकः पञ्चकम् शतम् ।
मृच्छीयात् धूर्त्तकितवादितरात् दशकं शतम्” ।

ग्लान ति० ग्लै-कर्त्तरि क्त । १ रोगादिना क्षीणदेहादौ
दीने अमरः । भावे क्त । २ दैन्ये न०

ग्लानि स्त्री ग्लै-भावे नि । १ दौर्बल्ये २ स्वकार्याक्षपतायाम्
हेम० । “स्वकर्मयोगिन्यर्त्तन्ते मनस्य ग्लानिमुच्छति”
ननुः “रत्नायासमनस्तापद्युत्पिपासादिसमावा ।

ग्लानिनिष्प्राणता कम्पकाश्यानुत्साहतादिभ्यः” सा० ८०
उक्ते श्वभिचारिगुणभेदे ययः

“किसलवमिव सुग्धं वस्त्रनाद्विप्रलूनं हृदयकुसुमशोषी
दाहणो दीर्घशोकः । ग्लपयति परिपाण्डु क्षानमस्याः
शरीरं शरदिज इव घर्षः केतकीपत्रगर्भम्” सा० ८० ।

ग्लाव पु० दलभमित्योरपत्ये द्वाराद्यप्रायणे ऋषिभेदे ।
“अथातः शौच उद्गीथ स्तन्य वकोदालभ्यो गुावो वा
मेलेयः स्वाध्यायसद्व्राज” शा० उप० ।

ग्लाविन् ति० ग्लै बा० विनि । अहृष्टे “पञ्चादोवाय ग्लावि-
नम्” यजु० १०।१७। “ग्लाविनमहृष्टम्” वेददी० ।

ग्लास्तु ति० ग्लै-स्तु । ग्लानियुक्ते अमरः । “वसन्
माख्यवति ग्लास्तूराभोजिष्णुरघृष्णवत्” भट्टिः ।

ग्लुच चौथ्ये गतौ च भ्वा० पर० सक० सेट् । ग्लोचति
इरिद् अग्लुचत् अग्लोचीत् । जुगोच उटिद् क्ता वेट् ।
ग्लुचित्वा ग्लुक्ता क्तो वेट्कत्वात् ग्लुक्तः । “बहूनाम-
ग्लुचत् प्राणानगोचीच्च रणे ययः” भट्टिः ।

ग्लुचुक पु० ऋषिभेदे तस्य गोत्रापत्यम् “प्राचामहृष्टात् फिन्
बहुलम्” पा० फिन् । ग्लुचुकायनि तद्गोत्रापत्ये
पुंस्त्री० स्त्रियां वा ङीप् । ग्लुचुकयनिर्भक्तिः सेव्योऽस्य
“गोत्रक्षतियाभ्यो बहुलम्” पा० वुञ् । ग्लौचुकायनक
तत्सेवके ति० ।

ग्लुनच चौथ्ये गतौ च भ्वा० पर० सक० सेट् । ग्लुञ्चति इरिद्
अग्लुचत् अग्लुचीत् जुग्लुञ्च । जुग्लुच(ञ्च) ङः ।

उटिद् ग्लुञ्चित्वा ग्लुक्ता । क्तो वेट्कत्वात् ग्लुक्तः ।

ग्लेप दैन्ये अक० गतौ चाले च सक० भा० आ० सेट् ।

ग्लेपते अग्लेपिट जिग्लेमे ऋदित् अजिग्लेपत् त ।

ग्लेव सेवने भ्वा० आ० सक० सेट् । ग्लेवते अग्लेविष्ट ।

जिग्लेवे ऋदित् अजिग्लेवत् त ।

ग्लेप अन्वेषणे भा० आ० सक० सेट् । ग्लेपते अग्लेपिट
जिग्लेमे । ऋदित् । अजिग्लेपत् ।

ग्लै क्लमे हर्षक्षये च भ्वा० पर० अक० अनिट् । ग्लायति
आग्लायीत् । जग्लौ जग्लिथ-जग्लाय । ग्लानिः
ग्लान्तुः । ग्लानः । ग्लेयम् । ण्यिचि ग्लपयति ते
अजिग्लपत् त । ग्लानिशब्दे उदा० । “मनो ग्लपयते
तीव्रम् विषं गन्धेन सर्वशः” भा० आनु० ४६६४ ली० ।

“ग्लपयति यथा शशाङ्कम् न तथा हि कुसुहती
दिवसः” शकु० । “पतङ्गैर्ग्लपितावयम्” भट्टिः ।

“बालस्य लक्ष्मीं ग्लपयन्मन्दोः” कुमा० । “यत्नं
वैराणि कोषञ्च सहदण्डमजिग्लपः” भट्टिः ।

ग्लौ पु० “ग्लानुभ्यां ङौ” उणा० ग्लै-ङौ । १ चन्द्रे तस्य प्रतिभासं
क्षणपक्षे हीयमानत्वात्प्राप्तम् तन्नामानामके २ कपूर्वे च
अमरः । “लग्नेट् कविग्लौय रिपौ स्तौ ग्लौक्यनेट्
सुराराच मदे च सर्वे” मूळ० चि० । २ हृदयनाभ्याञ्च
“ग्लौभिर्ग्लमान् हिराभि स्तपन्ती” यजु० २५।८।
“ग्लायन्ति आस्यन्ति ग्लौवो हृदयनाभ्याः” वेददी० ।

इति वाचस्पत्ये गकारादि शब्दार्थनिरूपणम् ।